

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA
DISCRIMINĂRII**
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 459
din 08.07. 2008

Dosar nr: 122/2008.

Petiția nr: 2679 din data de 13.02 .2008, completată prin 3723/04.03.2008.

I .Petent:D. G. Ș. cu domiciliul ales în

II.2. Numele și reședința reclamatului

I.2.1 Parchetul General Militar-Secția Parchetelor Militare ICCJ cu sediul ales în București, Bdul Libertății nr.12-14, sect. 5.

2.2. Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor cu sediul ales în București, B.dul iancu de Hunedoara nr. 3-5, sect. 1.

Obiect: Ascunderea de martori si dovezi pentru Revoluția din Decembrie 1989.

II. Procedura citării.

Prin emiterea citațiilor cu nr.4820,4821,4822 din data de 27.03. 2008, pentru data de 08.05.2008, procedura citării a fost legal îndeplinită.

La termen a răspuns petentul .

Prin adresa nr. 2994/19.02.2008 s-a solicitat petentului să precizeze acele persoane sau instituții care l-au discriminat.

III. Obiectul sesizării și susținerile părților

A. Petentul sesizează Consiliul cu privire la următoarele aspecte :

1. Prin plângerea înregistrată sub nr.2679/13.02.2008 la C.N.C.D. petentul solicită sprijinul pentru soluționarea cazului său, acesta fiind nemulțumit de

Instituțiile abilitate să facă lumină referitor la Revoluția din Decembrie 1989 și care nu-și îndeplinesc obligațiile.

2. Petentul susține faptul că a fost discriminat politic și păgubit, fiind în repetate rânduri șomer fără drept de șomaj, familia sa a fost destrămată, și a fost suferit de terorism.
3. Nu a putut beneficia de prevederile Legii nr. 42/1990 și nu a primit certificatul de revoluționar.
4. Solicită Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării să se implice în a contacta acele instituții abilitate să-l repună în drepturi.
5. Solicită obligarea TVR și a Radio România să-i elibereze documentele de reținere.

Potentul mai precizează faptul că se află în instanță cu fiecare dintre cele menționate.

B. Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, prin punctul de vedere depus la dosar, prin adresa nr. 4808/25.03.2008 și nr. 6814/24.04.2008, a precizat:

1. A fost respectate dispozițiile legale incidente cauzei în discuție.
2. Este arătat și faptul că această problemă a făcut obiectul Dosarului 104/2/2007 asupra căruia s-a pronunțat Curtea de Apel București. Este anexată, în copie, sentința respectivă.
3. Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, are, ca atribuție, preschimbarea, la cerere, a certificatelor doveditoare care au fost eliberate de către Comisia pentru aplicarea Legii nr. 42/1990.
4. Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989, apreciază că nu a discriminat petentul.

C. Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu a formulat răspuns.

IV. Motivele de fapt și de drept

În drept, potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, „(...) *prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infectare HIV ori apartenența la o categorie defavorizată care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul public, economic, social, cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.*”

Potrivit **art. 2, alin. 3 din O.G. nr. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare „*Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare.*”

Potrivit **art. 2, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare „Orice comportament activ sau pasiv care, prin efectele pe care la generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități, atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe (...)”.

Potrivit **art. 10 din O.G. nr. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intra sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauza prin:

a) refuzarea acordării serviciilor publice administrative și juridice;(...)

h) refuzarea acordării pentru o persoană sau un grup de persoane a unor drepturi sau facilități.”

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când autoritățile statale induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Sueda, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

În același sens, Curtea Constituțională a României, prin Decizia nr.1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.69 din 16 martie 1994, a stabilit că „un tratament diferențiat nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice”. De asemenea, prin Decizia nr.135 din 5 noiembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.345 din 17 decembrie 1996, Curtea Constituțională a reținut că „principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite.”(Decizia nr.20/2000, M.Of. nr.72/2000, DH 2000, p.44).

În vederea analizării unei petiții sub aspectul existenței sau inexistenței unei fapte de discriminare este necesară analizarea următoarelor aspecte:

1. Existența tratamentului diferențiat

În acest sens, petentul susține existența unei discriminări cu caracter politic

Trebuie precizat faptul că petentul, potrivit documentelor aflate la dosar face parte din categoria revoluționarilor.

În acest sens, potrivit art. 1, alin 3 din O.G. nr. 137/2000 privind prevedinrea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, „*Exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile.*”

Ori, din acest punct de vedere, colegiul reține că impunerea anumitor perioade și filtre pentru clarificarea situației fiecărei persoane posesoare de certificat de revoluționar, este justificată obiectiv de un scop legitim, scop circumscris de nevoia clarificării aspectelor legate de revoluția din decembrie 1989.

2. În ce măsură tratamentul diferențiat a constituit o faptă de discriminare

Potrivit legislației privind prevenirea și combaterea discriminării, pentru ca o faptă să fie considerată ca fiind faptă de discriminare, aceasta trebuie să întrunească, cumulativ, următoarele condiții:

- *fapta constă într-o deosebire, excludere, restricție sau preferință.*
- *deosebirea trebuie să aibă la bază unul sau mai multe criterii de discriminare.*

Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: *rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.* În cazul de față petentul nu a invocat nici un criteriu de diferențiere .

- *deosebirea bazată pe unul dintre criteriile de discriminare prevăute de lege are drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege.*

- *măsura să nu fie justificată obiectiv de un scop legitim și metodele de atingere a acelu scop să nu fie adecvate și necesare.*

Trebuie astfel avut în vedere faptul că deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul din criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, dar trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în acest articol de lege.

Astfel, nu toate situațiile în care anumite persoane sunt tratate diferențiat, pot constitui fapte sau acte de discriminare, iar un asemenea tratament poate avea la bază un alt motiv decât apartenența persoanei respective la una dintre categoriile prevăzute în art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000.

Examinând sesizarea petentului și dispozițiile legale incidente, constată că faptele prezentate nu îmbracă forma cerută O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, pentru a fi fapte de discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. obiectul petiției, astfel cum este formulat, nu permite reținerea unor aspecte care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. clasarea dosarului;
- 3.o copie a hotărârii se va transmite petentului.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

P ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

C.N.C.D.
Vicepreședinte
CORINA COMȘA

DEZIDERIU GERGELY-Membru

ISTVAN HALLER – Membru

IONITĂ GHEORGHE – Membru

NITA DRAGOS TIBERIU-Membru

TRUINEA ROXANA PAULA - Membru

VASILE ANA MONICA-Membru

Data redactării 30.07.2008

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

